

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.4.2008
KOM(2008) 188 slutlig

2008/0074 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar när det gäller numrering av viseringar

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Viseringsnumret utgör en integrerad del av den enhetligt utformade viseringen. Dess syfte är att viseringar som medlemsstater utfärdar till tredjelandsmedborgare ska kunna identifieras. Numret trycks på viseringsmärket under tillverkningsprocessen, dvs. innan personuppgifter införs, så att även ej ifyllda viseringar som har gått förlorade eller stulits ska kunna identifieras. Dessutom kan viseringsmärkena också registreras med hjälp av detta nummer, vilket gör det möjligt att kontrollera lager och utfärdade viseringar.

Bestämmelser om numreringen av viseringar finns för närvarande dels i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar¹, dels i de tekniska specifikationer som kommissionen har antagit². Numret består av viseringens serienummer, som föregås av bokstaven eller bokstäverna för den utfärdande medlemsstaten i enlighet med punkt 3 i bilagan till förordningen. Denna bokstav eller dessa bokstäver motsvarar de landskoder som används på bilarnas nummerplåtar. Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) har utfärdat standarder för maskinellt läsbara resehandlingar och framför allt utarbetat en förteckning över landskoder. Enligt ICAO:s standarder ska första raden i det maskinläsbara fältet innehålla den av organisationen fastställda landskoden (3 bokstäver) för den utfärdande medlemsstaten, medan andra raden ska innehålla viseringsnumret (9 tecken). För att gränskontrollerna ska kunna genomföras snabbare måste den enhetligt utformade viseringen vara maskinläsbar och därför motsvara ICAO:s standarder.

Eftersom det viseringsnummer som ska anges på andra raden i det maskinläsbara fältet är begränsat till 9 tecken uppstod vissa problem med den nuvarande numreringen. Först och främst tolkade medlemsstaterna numreringen på sitt eget sätt (vissa använde mer än 9 tecken, vilket ledde till att numret inte passade in i det maskinläsbara fältet och därför bara delvis fylldes i), som uppfyllde kraven för deras egen produktion av viseringsmärken, men inte till fullo stämde överens med förordning (EG) nr 1683/95 och ICAO:s specifikationer. Viseringen kunde då inte läsas maskinellt, utan numret måste föras in i systemet för hand. I vissa fall var det till och med svårt att få fram uppgifterna i systemet. För det andra är utrymmet för viseringsmärkenas serienummer begränsat enligt de nuvarande tekniska specifikationerna för en enhetlig utformning av viseringar, vilket är ett problem för länder som utfärdar många viseringar. Vidare uppstod vissa inkonsekvenser p.g.a. att landskoden i det maskinläsbara fältet motsvarade ICAO:s kod medan landskoden på viseringsmärket följde nummerplåtssystemet. Hittills har dessa skillnader inte varit så viktiga, eftersom viseringen har kontrollerats visuellt endast vid gränsen eller genom läsning av det maskinläsbara fältet.

¹ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1–4.

² Beslut 2/96 av den 7 februari 1996 och beslut KOM(2000) 4332 av den 27 december 2000, ej offentliggjorda.

När Informationssystemet för viseringar (VIS) har införts kommer emellertid verifikationen vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna i princip att göras på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med viseringsinnehavarens fingeravtryck. VIS tar fram den ansökan som motsvarar viseringsmärkets nummer och verifierar därefter om fingeravtrycket hos den person som uppvisar viseringen vid gränsen motsvarar det som konsulatet fört in i samband med ansökan. I flertalet fall kommer sökningen i VIS att ske automatiskt genom läsning av viseringens maskinläsbara fält. För detta behövs ett unikt viseringsnummer, som är tryckt på viseringsmärket och även finns i det maskinläsbara fältet.

Den nuvarande numreringen av viseringarna måste därför ändras så att det finns ett unikt nummer på viseringsmärkena. Därigenom undviker man att under verifikationsprocessen få fram flera filer istället för den enda relevanta viseringsansökan. Man bör samtidigt övergå till ICAO:s landskoder, så att viseringsmärkenas nummer följer organisationens standard.

Det vore i princip konsekvent att ändra även landskoden i den latent bilden. Eftersom koden i den latent bilden har gjorts genom intagliotryck skulle man emellertid vara tvungen att ändra tryckplåtarna, vilket är mycket dyrt. Eftersom koden i den latent bilden inte är knuten till numreringen, finns det inget akut behov av att ändra bilden. För att undvika höga kostnader nu bör bilden istället anpassas på ett senare stadium, i samband med andra ändringar av förordning (EG) nr 1683/95.

• Allmän bakgrund

Införandet av VIS som system för utbyte av viseringsuppgifter är ett av nyckelinitiativen inom EU:s politik för upprättande av ett område med frihet och säkerhet. VIS kommer att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samrådet mellan centrala viseringsmyndigheter. Syftet är att underlätta förfarandet vid viseringsansökan, att förebygga ”viseringsshopping”, att underlätta bedrägeribekämpning och kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium, att bistå vid identifieringen och återsändandet av olagliga invandrare och underlätta tillämpningen av Dublin II-förordningen (EG) nr 343/2003³ samt att förebygga hot mot den inre säkerheten i medlemsstaterna.

Det är i detta sammanhang viktigt att gränskontrolltjänstemännen vid sökning i VIS kan använda ett unikt viseringsnummer för att hitta rätt ansökan, som sedan kan jämföras med fingeravtrycken hos personen vid gränsen.

• Gällande bestämmelser

Eftersom den nuvarande lydelsen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar och de ytterligare tekniska specifikationerna inte är tillräckliga för att söra för en konsekvent och unik numrering av viseringsmärken som kan användas i VIS, måste numreringen ändras innan VIS

³ EUT L 50, 25.2.2003, s. 1–10.

träder i kraft.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Medlemsstaternas experter och VIS-experter rådfrågades för att man skulle hitta rätt system för en konsekvent numrering av viseringsmärkena.

• **Konsekvensanalys**

Om inga ändringar görs i fråga om numreringen av viseringar, kommer biometriska verifikationer inom informationssystemet för viseringar inte fungera på ett tillförlitligt sätt. Man bör därför antingen sörja för att den befintliga standarden för numrering efterlevs och se till att numret också används i det maskinläsbara fältet, eller finna en annan lösning. Den befintliga standarden fick inget stöd, eftersom den bara tillåter ett begränsat antal tecken.

Den tekniska kommitté som upprättas i artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95 utvärderade flera alternativ:

Alternativ 1

Alla medlemsstater ser till att 9 tecken används för viseringsmärkets nummer, vilket börjar med den landskod som för närvarande föreskrivs i de tekniska specifikationerna, och att exakt samma nummer återges på rad 2 i det maskinläsbara fältet.

Alternativ 2

Det införs ett nytt system, fortfarande med 9 tecken, men där de nuvarande prefixen ersätts med de erkända ICAO-koderna (ISO-koderna), som består av tre bokstäver (utom för Tyskland, som bara har "D"). Utöver dessa bokstäver kan 6 tecken användas (bokstäver och siffror). Detta kan ge upp till 2 176 782 335 serienummer.

Alternativ 3

Rad 2 i det maskinläsbara fältet innehåller viseringsmärkets nummer, men utan landskoden. Det land som har utfärdat viseringen kan identifieras i rad 1 i det maskinläsbara fältet. Detta alternativ ger 999 999 999 999 serienummer. I det övre högra hörnet anges ingen landskod, eftersom den kan avläsas i det maskinläsbara fältet.

Experterna ansåg inte att något av dessa alternativ var lämpligt. De enades om att landskoden ska skiljas från viseringsnumret. Viseringsnumret, som har nio siffror, kommer att tryckas i ruta 5 på viseringsmärket (övre högra hörnet). För att även ej ifyllda viseringar ska kunna identifieras och ett unikt nummer genereras kommer landskoden, anpassad efter den ICAO-kod som används i det maskinläsbara fältet, att tryckas i bottenmönstret i rutan under numret (den nya rutan 5a). Det alternativ som valts innebär inte bara att ett unikt viseringsnummer kommer att skapas, utan också att fler tecken kan användas, vilket gagnar de medlemsstater som utfärdar ett stort antal viseringar. Medlemsstaterna kommer att behöva ändra sina tryckningsprocesser och måste dela ut de nya viseringsmärkena till konsulaten innan VIS tas i drift. När VIS tas i drift kan medlemsstaterna välja att antingen direkt ansluta samtliga konsulat till systemet eller, som ett minimum, följa en plan för gradvis regional utbyggnad. De medlemsstater som väljer att inte genast införa VIS överallt kan använda de gamla

viseringarna i de regioner där systemet ännu inte införts. I övrigt måste kvarvarande lager förstöras på ett säkert sätt.

Så snart detta förslag har antagits bör även de tekniska specifikationerna ändras, eftersom det krävs ändringar i den enhetliga utformningen för att förslaget ska kunna genomföras.

2. RÄTTSLIGA ASPEKTER

• Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Viseringsmärkets nummer, som trycks under tillverkningsprocessen, måste anpassas till VIS nya krav och till systemets rättsliga grund. Varje viseringsnummer i systemet måste vara unikt, så att man vid verifikationen kan hitta den ansökan som fingeravtrycken ska jämföras med.

• Rättslig grund

Artikel 62.2 b iii i EG-fördraget

Förenade kungariket och Irland förmodas delta i denna åtgärd. Den rättsliga grunden för grundförordning (EG) nr 1683/95 var f.d. artikel 100c i EG-fördraget. Den varken ändrades eller ersattes efter Amsterdamfördragets ikraftträdande – i motsats till vad som blev fallet för förordning (EG) nr 539/2001, som omarbetades fullständigt för att anpassas till en ny rättslig grund. Man utgår således ifrån att Förenade kungariket och Irland fortfarande deltar i åtgärder som antogs inom ramen för första pelaren innan Amsterdamfördraget trädde i kraft. Inga skäl har därför lagts till.

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, eftersom medlemsstaterna inte kan uppnå samma resultat på egen hand utan det behövs åtgärder från gemenskapens sida.

• Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: Ändring av förordning (EG) nr 1683/95.

3. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

• Närmare redogörelse för förslaget

Artikel 1

Artikel 1 innehåller alla ändringar som bör göras i bilagan för den planerade ändringen av serienumret på viseringsmärket.

De två sista ändringarna (i punkterna 5 och 6) hänför sig till ändringar som infördes genom förordning (EG) nr 334/2002⁴. Bilagan anpassades inte då, eftersom medlemsstaterna vid den tidpunkten ännu inte hade tillverkat det nya viseringsmärket och det därför inte fanns någon ny modell tillgänglig. Bilagan till förordning 1683/95 förblev således oförändrad, men bör nu anpassas till den nya modell som införs. Eftersom den säkerhetsanordning som punkt 1 hänvisar till ("ett märke bestående av nio ellipser") har ersatts med ett fotografi i den nya viseringen, bör texten i punkt 1 ersättas med texten i punkt 2a, och punkt 2a bör utgå.

Artikel 2

Denna artikel innehåller genomförandebestämmelserna.

VIS planeras vara färdigt att tas i drift i maj 2009 och kommer att börja användas så fort medlemsstaterna har bekräftat att de gjort de nödvändiga arrangemangen. Det är mycket viktigt att medlemsstaterna använder viseringsmärkena med det nya numret så snart VIS har tagits i drift, åtminstone i de länder där systemet införs först; de "gamla" viseringsmärkena kan användas i regioner som ännu inte är anslutna till VIS. Fristen för genomförandet har därför fastställts till den 1 maj 2009, vilket emellertid inte innebär att de "gamla" viseringsmärkena inte kan användas i regioner som ännu inte är anslutna till VIS. När förordningen har antagits kommer kommissionen snarast möjligt att fastställa de nödvändiga tekniska specifikationerna, så att beslut kan fattas i god tid. I de tekniska specifikationerna kommer den enhetliga utformningen i enlighet med kraven att anpassas på så sätt att landskoden placeras direkt under det nationella viseringsnumret (se bilagan).

⁴ EGT L 53, 23.2.2002, s. 7–8.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar när det gäller numrering av viseringar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b iii,

med beaktande av kommissionens förslag⁵,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁶, och

av följande skäl:

- (1) De nuvarande bestämmelserna i förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar⁷ och de ytterligare tekniska specifikationer som kommissionen antog den 7 februari 1996 och den 27 december 2000⁸ möjliggör inte tillförlitliga sökningar i det informationssystem för viseringar som upprättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [] om informationssystemet om viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (nedan kallad ”VIS-förordningen”)⁹.
- (2) Framför allt är enligt det gällande numreringsystemet det antal tecken som får användas på en visering inte tillräckligt för medlemsstater med många viseringsansökningar.
- (3) För korrekt verifikation i VIS är det därför viktigt att viseringsmärkena numreras på ett konsekvent och unikt sätt.
- (4) Förordning (EG) nr 1683/95 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

⁷ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1–4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 334/2002 (EGT L 53, 23.2.2002, s. 7).

⁸ Beslut 2/96 av den 7 februari 1996 och beslut KOM(2000) 4332 av den 27 december 2000, inte offentliggjorda.

⁹ EUT L (ännu inte formellt antagen).

- (5) För Island och Norge utgör denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket på det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG¹⁰ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹¹.
- (6) För Schweiz utgör denna förordning en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG¹² och 2004/860/EG¹³.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1683/95 ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 2 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 6.2 får det beslutas att de specifikationer som avses i artikel 2 är hemliga och inte ska offentliggöras. De ska i det fallet endast vara tillgängliga för de organ som medlemsstaterna har utsett som ansvariga för tryckning av viseringar och för personer som vederbörligen auktoriserats av en medlemsstat eller av kommissionen.”

2) I artikel 3 ska punkt 1 utgå.

3) Bilagan ska ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Medlemsstaterna ska genomföra denna förordning senast den 1 maj 2009. Medlemsstaterna får använda återstående lager på konsulat som inte är anslutna till informationssystemet för viseringar (VIS).

¹⁰ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹² EUT L 368, 15.12.2004, s. 26–27.

¹³ EUT L 370, 17.12.2004, s. 78–79.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Följande modell ska införas:

Säkerhetsanordningar

1. Insättning av ett fotografi som har framställts enligt höga säkerhetskrav.
2. På denna yta syns ett föränderligt optiskt märke (kinegram eller motsvarande). Beroende på synvinkeln syns i olika dimensioner och färger tolv stjärnor, bokstaven "E" eller en jordglob.
3. På denna yta syns en logotyp bestående av en eller flera bokstäver i form av en latent bild som anger den utfärdande medlemsstaten (eller "BNL" för Benelux-länderna, dvs. Belgien, Luxemburg och Nederländerna). Denna logotyp framträder ljus när den ligger platt och mörk när den vrids 90 grader. Följande logotyper används: A för Österrike, BG för Bulgarien, BNL för Benelux, CY för Cypern, CZE för Tjeckien, D för Tyskland, DK för Danmark, E för Spanien, EST för Estland, F för Frankrike, FIN för Finland, GR för Grekland, H för Ungern, I för Italien, IRL för Irland, LT för Litauen, LVA för Lettland, M för Malta, P för Portugal, PL för Polen, ROU för Rumänien, S för Sverige, SK för Slovakien, SVN för Slovenien, UK för Förenade kungariket.
4. Mitt på denna yta syns ordet "visering", skrivet med versaler i optiskt föränderligt blått. Beroende på synvinkeln framträder ordet i grönt eller rött.

5. Denna ruta innehåller viseringsmärkets niosiffriga nationella nummer, vilket är förtryckt. Ett särskilt typsnitt användas.
- 5a. Denna ruta innehåller en landskod på tre bokstäver¹⁴ som anger den utfärdande medlemsstaten i enlighet med ICAO:s dokument 9303 om maskinläsbara resehandlingar.

Med ”viseringsmärkets nummer” avses landskoden på tre bokstäver i ruta 5a och det nationella numret i ruta 5.

Rutor att fylla i

6. Denna ruta börjar med orden ”giltigt för”. Den utfärdande myndigheten anger det territorium eller de territorier för vilka viseringen gäller.
7. Denna ruta börjar med ordet ”från” och ordet ”till” står på samma rad. Här anger den utfärdande myndigheten viseringens giltighetstid.
8. Denna ruta börjar med orden ”slag av visering”. Här anger den utfärdande myndigheten vilken typ av visering det gäller, i enlighet med artiklarna 5 och 7 i denna förordning. Längre bort på samma rad står ”antal inresor”, ”vistelsens längd” (dvs. den av sökanden begärda vistelsetiden) och ”dagar”.
9. Denna ruta börjar med orden ”utfärdad i” och används för att ange orten där viseringen utfärdats.
10. Denna ruta börjar med ordet ”den” (här anges datumet för utfärdandet av viseringen). Längre bort på samma rad står ”passnummer” (här anges innehavarens passnummer).
11. Denna ruta börjar med orden ”efternamn, förnamn”.
12. Denna ruta börjar med ordet ”anmärkningar”. Den används av den utfärdande myndigheten för övriga nödvändiga uppgifter, förutsatt att förfarandet överensstämmer med artikel 4 i denna förordning. De följande två och en halv raderna används för dessa anmärkningar.
13. Denna ruta innehåller maskinläsbara uppgifter för att förenkla den yttre gränskontrollen. Det maskinläsbara fältets bottenmönster har en förtryckt text som anger den medlemsstat som utfärdar viseringen. Texten får inte inverka på det maskinläsbara fältets säkerhetsanordningar eller dess läsbarhet.

Pappret har en naturlig färg med röda och blå märken.

Rubriktextern till rutorna är på engelska och franska. Den utfärdande staten kan lägga till ett annat officiellt gemenskapsspråk. För ordet ”visering” på den första raden får dock vilket officiellt gemenskapsspråk som helst användas.

¹⁴ Utom för Tyskland: I ICAO:s dokument 9303 om maskinellt läsbara resehandlingar fastställs för Tyskland landskoden ”D”.